

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Caeremoniae & ritus ministrandae extremae vunctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Ceremonia & ritus ministranda extre
mæ vunctionis.

Primò multæ ad Deū preces pro eo
piè adhibetur, quibus diuinum eius
auxilium imploratur: leguntur litaniae,
Sanctijs Dei inuocantur: & nullum om
nino est sacramentum, quod plurib. pre
cibus administretur: egent enim fideles
eo potissimum tempore magno auxi
lio: & ideo Parochus, alijq; omnes præ
sentes toto corde precantes tunc eniti
debent, vt laboranti subueniant.

Præterea corporis partes vnguntur; que
veluti sensuum instrumenta homi
ni data sunt. oculi propter visum, aures
propter auditum, nares propter odorā
tum, os propter gustū & fermonem, ma
nus propter tactum. sicut enim in mor
bo corporis ea pars curatur tantum, à
qua morbus manat, non autem totum
corpus; ita hic ea tantum membra vng
untur, in quibus potissimum sentiendi
vis eminent, vnde peccatum quasi per
ostia intrare solet. renes quoque velu
ti voluptatis & libidinis fedes: tum pe
des, qui sunt nobis ingressius, & ad lo
cum mouendi principium.

Quæ duæ partes postremæ non tamen
ita sunt necessariae vt alia, que sunt
quinque sensuum. ideo in feminis re
num vunctionem omittet.

Si quis membro aliquo careat, quod
inungi præscriptum est, vngat partem
ei propiorem.

Reliquis infirmis manus ab interiori
parte inungit, sacerdotibus vero ab ex
teriori parte, cum prius in sacra ordi
natione vñctæ fuerint.

Vngendis autem oculis, alijq; mem
bris, que in homine paria sunt, hoc val
de cauebit, vt cum vtrunque membrum
vnius tantum sensus sit, vtriusq; itidem
vunctionem absoluta unica solù verborū
forma, licet duas truces faciat. Vngit au
tem primò dexterum, deinde sinistrum,
cruce vnicuique impressa oleo sacro.

Vnguntur oleo, quia gratia Spiritus
sancti, que oleo significari solet, anima
perfunditur, ad peccata, peccatorumq;
reliquias abstergendas, animam alle
uiandam, & confirmandam.

Forma adhibetur, que prectionem
habet, cū Sanctus Iacobus dixerit, orient

super eum &c. Atque cum hoc sacra
mentum sit quoddam pœnitentia comple
mentum; infirmique eo maximè tempo
re non possint opera pœnitentia facere,
ex sola misericordia remissionem expe
ctant, que prectione imploratur.
Crux item, dum vñctio facto oleo adhi
betur, imprimitur; vt sciamus, hæc do
na nobis concedi meritis crucis & pa
ssionis Domini; vtq; eo signo, in pugna,
que cum aduersario sustinenda est, vta
mur, sensusq; nostros muniamus; item
que vt ad Christi iudicis tribunal signū
crucis deferamus, quo ostendamus, nos
sub Crucis vexillo constanter usque ad
obitum pugnafle.

De diligentia in ministrando.

OMNEM diligētiā Parochus in eo
adhibebit, vt cum periculum mor
tis ægrotō impendet, supremusque vi
tae dies instarē videtur, illud in tempo
re ministraret: proposito sibi exemplo
sanctissimi Episcopi Malachia, qui cum
culpæ suæ, licet immerito adscriberet,
quod mulier quædam sine hoc sacramē
to deceſſisset; totam noctem lachrymās
seſe affixit, ita vt Dei misericordia ma
ne illa quasi è ſomno excitata, è lecto ſe
erigens hoc sacramentum acceperit, &
etiam à morbo convaluerit.
Quare cum quis eius curę commiliſus pe
riculosè ægrotat, cū ab ecclesia Paro
chus abesse non debet, tum illū, vt de vi
ſitatione dictum eſt, frequenter viſitabit:
paratusq; erit die noctuq; nulla in
terpoſita mora in tempore ministrare.
Vt autem in tempore ministraret, cū ſe
pè aliás, vtpote cum ægrotantem pri
mò viſitat, tum quo etiam tempore ſa
cram Eucharistiā pro viatico ei mi
nistrat, hoc illum monebit, vt dum ſa
cra mente eſt; ſibi ministrari petat: ſi
mulque item demonstrabit, quām fal
tariter expediat, vltro ſponteque pie ſa
cramentum hoc depofci.

Ad quod etiam ſacramentum perci
piendū, quod magis fideles accendat, eius
fructus atq; utilitates aliquando, prout
opportunum eſſe viderit, accuratè expli
cit: idemque vnicuique infirmo cum
ministrat, praſtare non omittet, quan
tum